

अम्बु

मारजन्तुः। इति हेमचन्द्रः॥ शुशुक इति भाषा।
 अम्बुकूर्मः, पुं, (अम्बुनः कूर्म इव)। शिशुमारः।
 इति हेमचन्द्रः॥
 अम्बुकेशरः, पुं, (अम्बुजातः केशरोऽस्य)। कोलङ्क-
 रत्नः। इति रत्नमाला॥
 अम्बुचामरं, स्त्री, (अम्बुनः चामरमिव)। श्रैवालं।
 इति जटाधरः॥ श्रेयाणा इति भाषा।
 अम्बुजं, स्त्री, (अम्बुनि जायते, अम्बु + जन् + डः)।
 पद्मं। इति मेदिनी॥ “इन्दीवरेण नयनं मुख-
 मम्बुजेन”। इति शृङ्गारतिलके। “अम्बुजमम्बुनि
 जातं क्वचिदपि न जायतेऽम्बुजादम्बु”। इत्यद्भुतः॥
 वचं। इति त्रिकाण्डशेषः॥
 अम्बुजः, पुं, (अम्बुसमीपे जातः)। हिज्जलदत्तः।
 इत्यमरः॥ (निचुलदत्तः॥
 “अम्बुजं कर्मले स्त्रीवं हिज्जले तु पुमानयं”।
 इति शब्दरत्नावली
 “अम्बुजो निचुले पुंसि कर्मले तु नपुंसकं”।
 इति मेदिनी॥
 अम्बुजन्म, [न्] स्त्री, (अम्बुनो जन्मास्य)। पद्मं।
 इति राजनिर्घण्टः॥ (सारसविष्णुः॥ शङ्खः।
 चि, जलजातः। सलिलोद्भवः)।
 अम्बुतालः, पुं, (अम्बुनि जले तालयति प्रतिष्ठां
 गच्छति अम्बु + तल + अच्)। श्रैवालं। इति
 त्रिकाण्डशेषः॥
 अम्बुदः, पुं, (अम्बु जलं ददाति, दा दाने + कः)।
 मेघः। इति रत्नमाला॥ (“सदा मनोन्मादना-
 दसोत्सुकम्”। इति ऋतुसंहारे)। “प्रश्राक
 निर्व्यापयितुं न वासवः स्वतश्चुऽतं वज्रमिवाद्भिर-
 मुदः”। इति रघुवंशे॥ सुक्तकं। यथा। “कक्षी-
 सविश्वानलदं सहाम्बुदः”। इति वैद्यकं॥
 अम्बुधिः, पुं, (अम्बुनि धीयन्तेऽत्र, अम्बु + धा +
 कर्मण्यधिकरणे किः)। समुद्रः। इति शब्द-
 रत्नावली॥ (“रे चाक्षय्ययो मृगाः श्रितनगाः
 कल्लोलमालाकुलमेतामम्बुधिगामिनीं यवसिताः
 सङ्गाहितुं वा कथम्”। इति भामिनीविलासे।
 “सुरासुराश्च गन्धर्वाः क्षोभयामासुरम्बुधिम्”।
 इति रामायणे)।
 अम्बुधिस्रवा, स्त्री, (अम्बुधि + स्रु + अप्, स्त्रियां
 टाप्)। मृहकन्या। घृतकुमारी इति ख्याता।
 इति राजनिर्घण्टः॥
 अम्बुपः, पुं, (अम्बुनि जलानि पाति पिबति वा,
 अम्बु + पा + कः)। चक्रमर्दकदत्तः। इति शब्द-
 चन्द्रिका॥ (जलेश्वरः। वरुणः)। शतभिषास्यं
 नक्षत्रं। चि, जलपानकारी)।
 अम्बुपत्रा, स्त्री, (अम्बुनि पत्रे यस्याः सा)। उच्छटा-
 दत्तः। इति रत्नमाला॥
 अम्बुप्रसादः, पुं, (अम्बुनि प्रसादयति स्वच्छतां नयति
 अम्बु + प्र + सद + शिच् + अच्, उपपदसमासः)।
 कतकदत्तः। इति राजनिर्घण्टः॥ निम्बेली इति
 ख्यातः।
 अम्बुप्रसादनं, स्त्री, (अम्बुनि प्रसादयति, प्र + सद
 शिच् + ल्युट्)। कतकदत्तः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अम्बु

अम्बुभट्ट, पुं, (अम्बु विभर्ति, अम्बु + भट् + क्तिप्)।
 मेघः। सुक्तकं। इत्यमरः॥ समुद्रः। इति केचित्॥
 अम्बुमात्रजः, पुं, (अम्बुमात्रे अल्पजले जायते, जन
 + डः)। अम्बुकाः। शामुका इति हेमचन्द्रः॥ इति
 भाषा।
 अम्बुरः, पुं, (अम्बु + उरन्)। दारुघःकाष्ठं। इति
 हेमचन्द्रः॥ गोवराट् इति भाषा।
 अम्बुरहा, स्त्री, (अम्बुनि रोहति, अम्बु + रुह +
 कः, तत्त्वष्टाप्)। स्थलपद्मिनी। इति राज-
 निर्घण्टः॥
 अम्बुवाची, स्त्री, (अम्बु तद्वर्षां वाचयति सूचयति,
 वच् + शिच् + अच्, उपपदसमासः, डीप्)। ऋतु-
 मती पृथ्वी। यथा,—
 “यद्दारे यत्काले मिथुनसंक्रमणं भूतं तद्वाराभ्यन्तरे
 तावत्कालावधि विश्रव्यादिदृष्टाधिकदिनत्रयमम्बु-
 वाची। तत्राध्ययनं वीजवपनं न कार्यं। सर्प-
 भयोपशमनाय दुग्धं पेयं”। इति जलतत्त्वः॥ *॥
 अपिच। ज्योतिषे।
 “रजोयुक् क्षाम्बुवाची च रौद्राद्यपादगे रवौ।
 तस्यां पाठो वीजवापो नाहिर्भौर्दुग्धपानतः॥
 मृगशिरसि निरुते रौद्रपादेऽम्बुवाची
 ऋतुमति खलु पृथ्वी वर्ज्येयं चौराहनि।
 यदि वपति क्षायाः क्षेत्रमासाद्य वीजं
 न भवति फलभागी शस्यचाखलापाकः”॥
 रजोयुक् क्षाम्बुवाची पृथ्वी। मत्स्यसूक्ते।
 “धरण्यान्तुमत्वाच्च भूमिकाम्ये तथैव च।
 अन्तरागमने चैव विद्यां नैव पठेद्बुधः”॥
 ज्योतिषे।
 “यस्मिन् वारे सहस्रांशुयत्काले मिथुनं व्रजेत्।
 अम्बुवाची भवेन्नित्यं पुनस्तत्कालवारयोः”॥
 इदन्तु प्रायिकं। इति तिथ्यादितत्त्वः॥ *॥ अन्यच्च।
 “यद्दार्द्र्यं समादाय भानोर्मन्मथगामिता।
 पुनस्तत्स्थेनमादाय यजनं चिदिनं त्वजेत्॥
 काम्यनैमित्तिकश्चैव यात्रां मन्त्रक्रियान्मथा।
 ऋतुमत्यां न कुर्वीत पूर्वसङ्कल्पितादृते॥
 न कुर्यात् खननं भूमेः सूत्रयोग्यापि शङ्करि।
 वीजानां वपनश्चैव चतुर्विंशतियामकं॥
 प्रमादाद्वपनं कृत्वा गावस्तत्र प्रचारयेत्।
 कृच्छं कुर्यात् तत्क्षणाच्च खननात्तिलकाश्चनं”॥
 इति मत्स्यसूक्ते महातन्त्रे ५८ पटलः॥ *॥ अपरच्च।
 “रवौ रुद्राद्यपादस्थे भूमेः संजायते रजः।
 तस्माद्दिनत्रयं यावत् वीजवापं परित्यजेत्॥
 चत्वारिंशत्क्षितिकषड्भागयुतो रविर्यदा भवति।
 तत्राम्बुवाची क्षेया श्रिवर्त्तपादस्थितो यावत्॥
 दिग्भागश्रुत्यलिप्तो गणितेन भवति रविर्यदा सातः।
 स भवति निर्गुणकालो द्वितीयपादाश्रयाद्भौत्रे”॥
 “न साध्यायं वषट्कारं न देवपिठतर्पणं।
 हलानां वाहनश्चैव वीजानां वपनं तथा”॥
 इति राजमार्तण्डः॥ *॥ अत्र पाकनिषेधो
 यथा,—
 “यतिनो व्रतिनश्चैव विधवा च द्विजस्तथा।
 अम्बुवाचीदिने चैव पाकं कृत्वा न भक्षयेत्॥

अम्भः

खपाकं परपाकं वा अम्बुवाचीदिने तथा।
 भक्ष्यं नैव कर्त्तव्यं चाखलापन्नसमं स्मृतं”॥
 इति संवत्सरप्रदीपे विष्णुरहस्यं॥
 अम्बुवासिनी, स्त्री, (अम्बुप्रधाने देशे वसति, वस्
 + शिनि डीप्)। पाटलादत्तः। इति जटाधरः॥
 अम्बुवासी, स्त्री, (अम्बुप्रधाने देशे वासो यस्याः सा,
 गौरादित्वात्, डीष्)। पाटलादत्तः। इति राज-
 निर्घण्टः॥
 अम्बुवाहः, पुं, (अम्बुनि वहति, अम्बु + वह् + अच्,
 उपपदसमासः)। मेघः। इति रत्नमाला॥
 (“विश्रान्तिवारणसमाधितजीवितोऽयं नाकर्णितः
 किमु सखे भवताम्बुवाहः”॥ इति भामिनी-
 विलासे। “विश्रागमानौलक्ष्यं पिशङ्गीर्जटास्तडि-
 त्वन्तमिवाम्बुवाहः”। इति भारविः)। सुक्तकं।
 मेघनामा इत्यमरगोप्तलात्॥
 अम्बुवाहिनी, स्त्री, (अम्बुनि वहति स्थानान्तरं
 नयति, अम्बु + वह् + शिनि, उपपदसमासः,
 डीप्)। काष्ठांम्बुवाहिनी। काष्ठादिद्वित्विन्मा-
 यनौकास्तजलसेचनो। इत्यमरटीकायां मथुरा-
 नाथः॥
 अम्बुवेतसः, पुं, (अम्बुजातो वेतसः, कर्मधारयः,
 मध्यपदलोपश्च)। जलवेतसः। तत्पर्यायः। परि-
 व्याधः २ विदुलः ३ नादेयो ४। इत्यमरः॥
 अम्बुश्रीरीषिका, स्त्री, (अम्बुनि अल्पः श्रीरीषः,
 अल्पार्थे कन् स्त्रीत्वम्)। जलश्रीरीषदत्तः।
 तत्पर्यायः। श्रीरीषिका २ टिष्ठिगणिका ३
 दुर्ब्बला ४ वारिश्रीरीषिका ५। अस्या गुणाः।
 त्रिदोषविषकुष्ठार्शोनाशिनः। इति भावप्रकाशः॥
 अम्बुसर्पिणी, स्त्री, (अम्बुनि सर्पति अम्बु + सर्प +
 शिनि, उपपदसमासः)। जलौकाः। इति
 त्रिकाण्डशेषः॥ जौक् इति भाषा।
 अम्बुसेचनी, स्त्री, (अम्बुनि सिचन्ते अनया, अम्बु +
 सिच् + करणे ल्युट्, डीप्)। अम्बुवाहिनी।
 नौकाजलसेचनपात्रं। इत्यमरटीकायां मथुरा-
 नाथः॥
 अम्बुछतं, चि, (अनम्बु अम्बु सम्पद्यमानं छतं, अम्बु +
 छ + क्त, अभूततद्भावे चिः)। श्लेषकणनिर्गम-
 सहितवाक्यं। तत्पर्यायः। सनिष्ठीवं २। इत्य-
 मरः॥ सयूत्कारं ३। इति हेमचन्द्रः॥ (सनि-
 ष्ठीवमुखरावः। “दधति कुहकभाजामत्र भल्लक-
 यूनानमुरसितगुरुणि स्थानमम्बुछतानि”। इति
 उत्तरचरिते)।
 अम्बुः, पुं, (अनि शब्दे कः)। अक्षरसः। इत्यु-
 णादिकोषः॥ अम्बल। टक् इति च भाषा।
 अम्भः, [स्] स्त्री, (आप्यते, आप् + अस्नु)। जलं।
 बालगमौषधं। इत्यमरः॥ लघ्वादितस्त्वर्थराशिः।
 इति ज्योतिषं॥ (अङ्गशास्त्रे चतुर्थसंख्या।
 वैदिकच्छन्दोभेदः)।
 अम्भःसारं, स्त्री, (अम्भसां सारं)। सुक्ता। इति
 राजनिर्घण्टः॥ अम्भससारमपि पाठः॥
 अम्भस्तः, पुं, (अम्भांसि स्तते, स्त + क्तिप्)। धूमः।
 इति हेमचन्द्रः॥ अम्भस्तुरिति च पाठः॥